

ning af, at Administrationen ikke behøvede at anvende større Omhu for at udbringe en saa stor Rente som muligt af Kapitalerne. Den ærede Ordfører henviste til, at dette Forslag kun var en simpel Konsekvens af, at jeg havde foreslaaet en Nedsettelse af Renten af Sorø Akademis og Kommunitetets Midler. Dette kan jeg ikke anerkende. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at det Forslag, som jeg har stillet, og som er aftrykt i Betænkningen under Nr. 121, henviser til, at man som Følge af den almindelige Nedgang i Rentefoden maa være forberedt paa, at Opsigelse i større Omfang af de bedst sikrede Ublaar i faste Ejendomme vil finde Sted, hvorimod man ved en Rentenedsættelse tør gøre Regning paa dels at kunne undgaa slige Opsigelser, dels at faa en lettere Afgang til ny Anbringelse af Kapitalerne. Det er disse Grunde, der have foranlediget Administrationen til at beslutte sig til at nedsætte Renten i Fremtiden, og som Følge deraf stille Forslag om Nedsettelse af de paagældende Rentebeløb paa disse Konti, men saadanne Marsager foreligge ikke for det lærde Skolevæsens Bedkommende. Her er Forholdet et helt andet. Disse Kapitaler ere udlaaente i mindre Prioriteter, for saa vidt de overhovedet ere anbragte i faste Ejendomme, Prioriteter paa gennemsnitlig 2—3,000 Kr. hver, og der har ikke været nogen som helst Vanskelighed ved Anbringelsen af disse Penge, ligesom man i de senere Aar ikke har faaet Kapitaler af nogen som helst Betydning til Disposition. Der har derfor ikke været nogen Opfordring for mig til at stille Forslag om Rentenedsættelse ogsaa for disse Kapitalers Bedkommende, og jeg tror heller ikke, der vil komme til at foreligge nogen saadan Opfordring for mig i den nærmeste Fremtid. Jeg vil derfor føle mig stillet frit over for dette Spørgsmaal og kan altsaa, for saa vidt dette Forslag bliver vedtaget, hvorom jeg ikke nærer nogen Tvivl, da hele Udvalget har stillet det, for mit Bedkommende kun forbeholde mig paa et senere Stadium af Sagen at stille Forslag om, at Bestemmelsen atter gaar ud. — Der er dernæst af det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) stillet et Vædringsforslag uden for Vædringsforslagslisten under Nr. 6 til § 21 om forhøjet Tilskud til Helsingør Latin- og Realskole, saaledes at hele Tilskuddet skulde være i alt 6,000 Kr. Jeg skal herom bemærke, at denne Sag jo ikke har foreligget Ministeriet til nærmere Undersøgelse og Overvejelse, og jeg ser mig derfor ikke i Stand til at udtale mig i Detaillerne om det, men saaledes som jeg foreløbig ser paa

denne Sag, er jeg ikke særlig stemt for denne Forhøjelse. Jeg kan fuldt ud anerkende, at denne Skole ledes med udmærket Dygtighed af den nuværende Bestyrer, men jeg kan ikke anerkende de Paralleler, det ærede Medlem vilde drage mellem denne Skole og andre kommunale Latin- og Realskoler. Det ærede Medlem henviste saaledes til Slagelse, Kolding, Vejle og Fredericia Skoler. For Slagelse og Kolding Skolers Bedkommende er det bekendt, at Tilskuddet er blevet lovbestemt ved Lovene af 1852 og 1855. Det er ganske vist forøget i Aarenes Løb; men Forhøjelsen har jo hængt sammen med, at man efterhaanden har indset, at man fra Statens Side ikke har været tilstrækkelig rundhaandet med det Ekvivalent, man ved Skolens Nedlæggelse har givet Kommunen derfor. Med Hensyn til Vejle Skole skal jeg henvise til, at det Tilskud, denne Skole faar, ikke falder ind under det lærde Skolevæsen, men at Tilskuddet gives fra Sorø Akademi. Man kan altsaa ikke drage nogen ret Parallel hermed, idet man overhovedet vil se, at det Tilskud, der bliver givet af Sorø Akademis Midler, gives til Latin- og Realskoler rundt omkring i Landet og ikke gives efter noget særligt Princip, noget, der ogsaa er udtalt fra forskellige Sider her i Salen. Jeg skal dernæst henlede Opmærksomheden paa, at der kan være nogle Latinskoler, det kan være af Betydning at støtte, mere end andre Skoler, fordi de ligge mere isolerede, mere fjernt fra Statens Skoler end de andre. Jeg vil saaledes henvise til, at Fredericia Latin- og Realskole ligger adskilligt længere borte fra Statens lærde Skoler end Helsingør Skole, der jo har en forholdsvis kort Afstand fra den lærde Skole i Hillerød. Dette er ogsaa et Moment, der maa tages i Betragtning, naar der er Tale om at støtte en privat Latin-skole i en Kjøbstad. Jeg fraraader derfor det høje Ting at tiltræde dette Vædringsforslag.

Jeg skal dernæst kun gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Realskolerne, hvor jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte om det foreliggende Forslag, der foreligger fra Ministeriet til Rigsdagens Overvejelse. Efterhaanden som denne Sag er bleven gennemarbejdet, har man indset, hvor vanskelig det vil være at komme til en Løsning af den her foreliggende Opgave. Det gælder paa den ene Side om, at det Tilskud, der skulde offres paa Realskolerne, kan holdes inden for disse bestemte Grænser, og naar man skal gaa til Fastsættelsen af denne Grænse, forekommer det Regeringen, at man ikke bør